

...I FÉREM EL CENT

La festa d'EL TEMPS a Barcelona

Dijous, 15 de maig, **EL TEMPS** va presentar a Barcelona el seu número 100, amb una festa al local de l'Universal. Més de cinc-centes persones, encapçalades pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, celebraren amb nosaltres l'aniversari.

F. Nicolàs

Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, i el seu antecessor, el president **Josep Tarradellas**, acompanyat de la seua esposa, **Maria Antònia Macià**, eren ja asseguts a les primeres taules. Mentrestant, nerviosos i satisfets, el conseller delegat d'Edicions del País Valencià, **Eliseu Climent**, i el director d'**EL TEMPS**, **Vicent Sanchis**, repartien salutacions i compliments entre els convidats, que, a un ritme cada vegada més accelerat, anaven arribant. Cap a tres quarts de nou de la nit, l'espaiosa sala del primer pis de l'Universal era plena de gom a gom, un batibull heterogeni de converses, on s'anaven agrupant, segons les pròpies afinitats i cortesies, els nombrosos amics de la revista que

Una encaixada dirigida des de «la perifèria».

NOVETATS EN LLIBRES

REGLES I REPRESENTACIONS

Noam Chomsky
Traducció de Joan A. Argente

Un llibre fonamental per conèixer les teories actuals del gran lingüista nord-americà.

EDITORIAL EMPÚRIES

ELS ANYS A CIUTAT

Vicenç Villatoro
El Balanci 183, 176 pàgs.

El fracàs de l'ànima de triomf d'un grup de joves, amb els anys de l'anomenada transició com a paisatge de fons.

EDICIONS 62

Llengua 1er EGB

Fina Masgrau

A partir de lectures molt senzilles i d'imatges, els xiquets s'introdueixen en l'aprenentatge de la nostra llengua. Autoritzat per la Generalitat valenciana. Amb una proposta didàctica per al mestre.

BARCANOVA

¡NO SIGUES BAJOCA!

Pasqual Alapont
Gregal Juvenil, núm. 11

Una narració divertidíssima que farà fruir el públic juvenil i l'altre

GREGAL LLIBRES

ES MOLT SENZILL, DIGUEU-LI CATALUNYYA

Josep Guia
3a edició

L'autor, un català del sud, com ell s'anomena, diu les coses pel seu nom, i ens fa una proposta que trenca amb el vell catalanisme regionalista.

EL LLAMP

PATOLOGIES DIVERSAMENT OBSCURES

Manuel de Pedrolo
Les Ales Esteses, 31. 128 pàgs.

L'autor ho reconeix.

EDICIONS DE LA MAGRANA

DICCIONARI CASTELLÀ-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia. De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

L'ESCLETXA

Renada-Laura Portet
Pòrtic de Francesc Ferrer i Gironés
Col·lecció «L'Aplec», 176 p.

Novel·la finalista al Sant Jordi 1983 que ens parla de la situació angoixant del català al Nord.

EL LLAMP

LAODAMIA I ALTRES CONTES

Josep Lozano
Col·lecció la Unitat, núm. 109

Històries fantàstiques amb la prosa exquisida de l'autor de *Crim de Germania*.

EDITORIAL TRES I QUATRE

MARTÍ LUTER. VALORACIÓ ACTUAL DE LA REFORMA

Joan Busquets
Premi Carles Rahola d'assaig 1984

CURIAL EDICIONS CATALANES

volgueren —i pogueren— celebrar amb nosaltres el número 100, un aniversari que era més que això.

Algú deia, tractant de vèncer el scroll a crits, que havien vingut «tots». I no, no hi eren «tots», però sí molts i molt diversos; dels qui remenen les ciutats, en tots els camps, i dels qui no; dels qui ixen a la premsa, dia sí dia també, i dels qui la fan; dels qui ens llegeixen i dels qui ens llegiran, o potser no... Una barreja explosiva que esdevingué pacífica i civilitzada, tumultuària i, és clar, festiva, que d'això es tractava. Començant per les autoritats i els polítics, el president **Josep Tarradellas** fou el primer a arribar. El president **Pujol**, amb **Lluís Prenafeta** i el conseller de Cultura, **Joaquim Ferrer**, ho féu un poc després, amb puntualitat protocolària. **Frederic Rahola**, **Josep Benet**, **Aina Moll**, **Max Cahner** i la seua esposa, **Isabel Picallo**, **Heribert Barrera**, **Rafael Ribó**, **Pere Portabella**, **Jaume Sobrequès**, **Ramón Espasa** i una discreta nota excusatòria de l'absència de **Pasqual Maragall**... «Sembla l'Assemblea de Catalunya, això», va dir algú a l'Eliseu Climent. I ell, exultant, continuava saludant els convidats.

Gregori López Raimundo —amb el seu fill **Sergi Pàmies**, col·laborador d'**EL TEMPS**—, **Jordi Maluquer**, **Josep Maria Pi** i **Sunyer**, **Antoni M. Badia** i **Margarit**, **Josep Maria Puigjaner**, **Mossèn Dalmau**, **Josep Faulí**...

Àngel Colom, que saludà **Aina Moll**, mentre s'havia d'escoltar: «el temps ho arregla tot», **Oriol Ferrer**, **Maria Antònia Jornet**, **Jordi Maluquer**, **Enric Casassas**...

El primer director d'**EL TEMPS**, **Francesc Pérez** i **Moragón**, seriós i discret com sempre, anava cercant un cendrer on buidar la pipa, eterna, en

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València

DOMÈNEC UMBERT

Una barreja explosiva, que esdevingué pacífica i civilitzada.

el racó on s'amuntegaven, tots junts, la major part dels redactors i col·laboradors d'EL TEMPS, de València i Barcelona. Quasi al costat, en una taula apartada, seien **Raimon** i **Annalisa**, amb el crític **Joan de Sagarra**, i **Quim Monzó** es passejava per la zona de la barra, apropant-se, de tant en tant, per l'indret on **Ramon Barnils** dissertava amb periodistes i cadells de periodista. D'escriptors, n'hi havia una colla: en **Pere Calders**, la **Bel Bes**, en **Joaquim Carbó**, l'**Ignasi Riera**, en **Pons** i **Prades**, en **Joan Rendé**, en **Gonçal Castelló**... i més, eren difícils de distingir, tots, entre la marabunta d'amics.

En **Jaume** i la **Txei Vaicorba Fina**, en **Xavier Folch**, en **Carles Jordi Guardiola**, el col·lectiu **V. Július** en ple, l'**Oriol Castanys**, amb l'**Eulàlia Bohigas**, el **Xavier Moret**, en **Jordi Viladot**, en **Joan Ribó**... Quasi tots, dempeus, mantenint en difícil equili-

LOA ENIC UMBERT

bri els còctels que la casa no donava abast a repartir, i, a l'hora dels discursos, fent esforços per veure —difícil— i sentir —més fàcil— els oradors. **Mercé Ibarz**, periodista, amiga i col·laboradora, primera delegada i organitzadora d'EL TEMPS a Barcelona, no parava de saludar gent. De periodistes, a més dels ja esmentats, n'hi havia una altra pila: **Jordi Daroca** —aviat Catalunya Ràdio informará de i des de València—, els professors **Gómez Mompert**, **Treserras** i **Espinet**, **Ivan Tubau**, **Jordi Beltran**, **Alfons Solé**, corresponsal d'EL TEMPS a Londres, acabat d'arribar de l'Índia.

Els amos de l'Universal, encapçalats per un somrient **Claret Serrahima**, hi eren tots, vetlant sense fer-ho veure per tal que tot anàs bé. I més, més gent encara: **Eulàlia Duran**, **Santi Soler Amigó**, **Teresa Lloret**, **Joaquim Maluquer**, **Núria Feliu** i **Enric Gispert**... **Marga Estanislao**, l'esposa del director, bellíssima i vestida de blanc immaculat, es preocupava per si ell es

posava massa nerviós a l'hora del discurs.

I ho estava, però va dissimular bé, no feia ni mitja hora que l'honorable president **Pujol**, tot intrigat, li demanava la seua edat. «¿Vint-i-cinc anys? ¿I ja pot ser director, tan jove?». «Som una revista jove», diria després **Vicent Sanchis**. «Un setmanari que pretén ser normal en un país que encara no ho és, de normal», havia dit poc abans **Jordi Vendrell**, que oficià de presentador. «Volem ser una revista d'informació general, d'abast nacional, moderna, i això, ara per ara, havia de sortir de València...» continuava el director. **Eliseu Climent**, en un parlament que aixecaria els aplaudiments de la concurrència més d'una vegada, es congratulà de ser a Barce-

lona, presentant el número 100... i es demanà, i demanà alhora, «a veure quan Barcelona començarà a exercir, definitivament, el seu paper de capital, de capital de la nació». I cità, dues vegades, els Països Catalans.

També els cità —i sis vegades, segons comptaren alguns— el president **Jordi Pujol**, el darrer a parlar, abans, durant i després del constant homenatge al País Valencià i els seus homes —«com Climent, o Fuster»— que fou el seu discurs. «Els valencians —digué el president— tenen ara per ara més llibertat de pensament propi». Més aplaudiments, molts, a la més alta autoritat catalana, i començà, ja, la festa. Al pis de baix, els grups **Duble Bubble**, del Principat, i **Pantaix**, del País Valencià, animaven el públic més jove, un públic que a dalt, entre tanta celebratat, era més aviat minoritari. Un èxit, deia l'endemà la premsa de la ciutat. I és que, per acabar com acaba-va l'Avui la seua crònica de diumenge, «a Barcelona, per una nit, tots ens vam sentir valencians». □

DOMÈNEC UMBERT